

РЕШЕНИЕ

№ 5555

гр. София, 17.05.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 26.04.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Светлана Димитрова

**ЧЛЕНОВЕ: Радина Карамфилова
Николай Димитров**

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **2843** по описа за **2024** година докладвано от съдия Светлана Димитрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във вр. с чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Х. Т. Г., с ЕГН [ЕГН], чрез представител по пълномощие адв. Д. Б. срещу Решение № 724/12.02.2024 г. постановено по АНД № 14396/2023 по описа на Софийски районен съд, НО, 121 състав.

С обжалваното решение е потвърдено Наказателно постановление № 23-4332-022323/29.09.2023 г. на началник сектор в СДВР отдел Пътна полиция-СДВР, с което на основание чл. 183, ал. 5, т. 1 ЗДвП, на касатора е наложена глоба в размер на 100 лв. за нарушение на чл. 6, т. 1 ЗДвП и са му отнети 8 контролни точки на основание Наредба № Из-2539 на МВР, както и глоба в размер на 50 лв., на основание чл. 183, ал. 4, т. 6 ЗДвП за нарушение на чл.104А ЗДвП и са му отнети 10 контролни точки на основание Наредба № Из-2539 на МВР чл. 183, ал. 4, т. 6 ЗДвП.

В касационната жалба се твърди, че решението на СРС е неправилно поради нарушение на материалния закон, съдопроизводствените правила и е необосновано. Нарушението не било установено безспорно. Сочи, че районния съд е потвърдил обжалваното наказателно постановление на база твърденията в съставения АУАН и впоследствие издаденото НП. Искането до съдът е да постанови решение, с което да отмени решението на СРС и издаденото НП..

В съдебно заседание касаторът се представлява от адв. Б., който поддържа

касационната жалба. Претендира разноси по списък по чл.80 ГПК.

Ответникът – началник сектор в Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), Отдел „Пътна полиция”, редовно уведомен за образуваното касационно производство, не се представлява по делото и не изразява становище по жалбата.

Представителят на прокуратурата дава заключение за неоснователност на жалбата.

Съдът, като взе предвид становищата на страните и наведените касационни основания и извърши цялостен преглед за законосъобразност на обжалваното решение по реда на чл. 217 и следващите от АПК, намери следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, във вр.с чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

Съобразно чл.218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон. Разпоредбата на чл. 63в от ЗАНН препраща към касационните основания, визирани в чл. 348, ал.1 НПК – нарушение на закона, съществено нарушение на процесуалните правила и явна несправедливост на наложеното наказание. Посоченото касационно основание в жалбата „необоснованост” не попада в кръга на валидните касационни основания по чл.348,ал.1 НПК, поради което не следва да бъде обсъждано от настоящия съд.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от Административно процесуалния кодекс и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, Двадесет и втори касационен състав на Административен съд София – град намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо.

Приетата от съда фактическа обстановка се подкрепя от събраните по делото писмени доказателства, приобщени по реда на чл.283 НПК, както и от показанията на разпитаните свидетели Б. и Б.. Установено е, че на 18.09.2023 г., около 08:43 часа свидетелите О. В. Б. и В. В. Б. се намирили в района на [населено място], [жк], като на кръстовището на [улица]и [улица], забелязали касаторът, който се движел по [улица]и управлявал товарен автомобил „И.” с рег. [рег.номер на МПС] . Същият преминал на кръстовището на [улица]и [улица]като преминал на червен сигнал на светофарна уредба, работещ в автоматичен режим. Същият е използвал и мобилен телефон по време на движение, без наличието на устройство свободни ръце. Водачът е спрял до бл. 343 на [улица], като е сам в автомобила. При проверката било установено, че товарният автомобил е собственост на „ООБ Интерлийз” ЕАД, с ЕИК [ЕГН]. Свидетелят О. В. Б. заемащ длъжността полицай при 09 РУ СДВР, съставил и връчил надлежно на касаторът АУАН № GA770460/18.09.2023 г. без възражения страна на Г.. По делото няма данни касаторът да се е възползвал от възможността, предоставена му по чл. 44, ал. 1 ЗАНН.

Въз основа на съставения АУАН било издадено Наказателно постановление

№ 23-4332-022323 от 29.09.2023 г., от началник сектор в отдел Пътна полиция- СДВР с което на касатора е наложено на основание чл. 183, ал. 5, т. 1 ЗДвП, глоба в размер на 100 лв. за нарушение на чл. 6, т. 1 ЗДвП и са му отнети 8 контролни точки на основание Наредба № Из-2539 на МВР, както и глоба в размер на 50 лв. на основание чл. 183, ал. 4, т. 6 ЗДвП за нарушение на чл. 104А ЗДвП и са му отнети 10 контролни точки на основание Наредба № Из-2539 на МВР чл. 183, ал. 4, т. 6 ЗДвП.

От правна страна въззивният съд е приел, че обжалваното наказателно постановление е законосъобразно, тъй като е издадено от компетентен орган и в съответствие с изискванията на ЗАНН по отношение на необходимото съдържание, процедура и срокове за издаването му, при липса на процесуални нарушения в административната фаза на процеса. Съдът е приел още, че нарушенията са безспорно доказани от обективна и субективна страна, квалифицирани са правилно от наказващия орган, като съответн по вид и размер на установеното виновно поведение на жалбоподателя са и наложените административни санкции. Приел е и че не са налице основания за приложение на разпоредбата на чл.28 З.. Съдът е достигнал до извода, че административнонаказателната отговорност на дееца е ангажирана законосъобразно, поради което е потвърдил НП.

Решението е правилно.

Изводите на първоинстанционния съд за липса на съществени процесуални нарушения в хода на административнонаказателното производство и за доказаност на нарушенията кореспондират на установената правилно фактическа обстановка и се споделят изцяло от настоящия състав на касационната инстанция, която на основание чл. 221, ал. 2, пр. последно АПК, препраща към тях.

Неоснователно е оплакването за неясна фактическа обстановка и немотивираност на решението. Приетите от въззивния съд факти се основават на показанията на разпитаните свидетели-очевидци и в тази насока съдът е изложил убедителни мотиви защо кредитира тези показания. Тежестта на доказване в административно-наказателното производство е на страната, която оспорва НП и която следва да ангажира всички необходими доказателства във връзка с оспорване извършване на нарушението, предмет на наказателно-административния контрол. В този смисъл, нито с жалбата, нито в хода на делото касаторът е ангажирал каквито и да било доказателства, подкрепящи твърденията му, изложени в жалбата, че друг водач е извършил нарушението на чл.6, т.1 ЗДВП.

Съдът намира, че при съставянето на АУАН и издаването на НП не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Установяването на административното нарушение и налагането на административно наказание са извършени от компетентни административни органи в кръга на предоставените им правомощия.

Тъй като настоящата инстанция не стигна до фактически и правни изводи различни от тези на районния съд, то обжалваното решение, като правилно и законосъобразно следва да бъде оставено в сила.

Предвид изхода на спора и по аргумент от противното на чл.63д, ал.1 ЗАНН неоснователна е претенцията на касатора за присъждане на разноси по представения списък, като при отхвърляне на искането за присъждане на разноси, съобразно константната практика на ВКС, не се постановява нарочен диспозитив.

По делото от ответната страна не се претендират разноси, поради което съдът не дължи произнасяне.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, вр. с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София-град, XXII-ри касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 724/12.02.2024 г. постановено по АНД № 14396/2023 по описа на Софийски районен съд, НО, 121 състав.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: